U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty, soudce Faisala Husseiniho a soudkyně Michaely Bejčkové v právní věci žalobce: **D. P.**, zastoupený advokátem JUDr. Jiřím Pokorným, Ph.D., Blanická 1008/28, Praha 2, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4, o žalobě proti rozhodnutím žalované ze dne 25. 7. 2023, čj. MV-87177-4/SO-2023, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 13. 12. 2023, čj. 4 A 24/2023-51,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalobce podal dne 25. 7. 2022 žádost o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia. Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky, v průběhu řízení o žádosti shledalo, že jsou splněny zákonné podmínky pro prodloužení doby platnosti povolení, a proto rozhodlo, že dostaví-li se účastník řízení k pořízení údajů nezbytných pro výrobu průkazu o povolení k pobytu, převezme jej a uhradí správní poplatek, bude mu platnost povolení k pobytu prodloužena. Žalobce byl ministerstvem vyzván, aby se dostavil dne 7. 12. 2022, a současně byl poučen o důsledcích nedostavení se – řízení bude zastaveno. Výzva byla žalobci doručena dne 7. 11. 2022. Žalobce se na výzvu nedostavil a ministerstvo řízení zastavilo podle § 169r odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“).

[2] Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců potvrdila rozhodnutí ministerstva. Proti rozhodnutí komise se žalobce neúspěšně bránil správní žalobou u městského soudu.

[3] Žalobce (nyní *stěžovatel*) napadl rozsudek městského soudu kasační stížností. Namítl, že městský soud nerespektuje aktuální judikaturu NSS, neboť neposuzoval otázku přiměřenosti rozhodnutí správních orgánů. Stěžovatel dodává, že poukazoval na dopady rozhodnutí do jeho soukromého života, a dokonce na své právo na život. Městský soud navíc

nejspíše vychází z chybných informací o situaci v Bělorusku. Stěžovatel dále poukazuje na skutečnost, že i městský soud uznal, že se komise vůbec nevypořádala s námitkou chybného doručení výzvy stěžovateli. Stěžovatel také namítá nejednotný přístup komise v obdobných případech.

[4] Ve věcech, v nichž před krajským (městským) soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, se NSS po posouzení přípustnosti kasační stížnosti zabývá otázkou, zda podaná kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele (§ 104a s. ř. s.). Není-li tomu tak, soud kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou (viz usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS, a ze dne 16. 6. 2021, čj. 9 As 83/202-28, body 11–12).

[5] Kasační stížnost je nepřijatelná. Stěžovatel nijak blíže nekonkretizoval rozpor napadeného rozsudku s judikaturou NSS. Soud neshledal žádné pochybení městského soudu, které by v této věci založilo přijatelnost kasační stížnosti.

[6] K přiměřenosti rozhodnutí NSS uvádí, že v případě zastavení řízení o žádosti cizince o pobytové oprávnění správní orgány obecně nemají povinnost posuzovat přiměřenost dopadů takového rozhodnutí do soukromého a rodinného života cizince ve smyslu § 174a zákona o pobytu cizinců (srov. aktuální rozsudky NSS ze dne 29. 5. 2023, čj. 3 Azs 248/2022-36, ze dne 20. 4. 2023, čj. 4 Azs 63/2023-33, ze dne 22. 3. 2023, čj. 2 Azs 39/2023-28, nebo ze dne 29. 6. 2022, čj. 9 Azs 59/2022-41). K tomu se městský soud s odkazem na relevantní judikaturu vyslovil v bodech 35 a 36 svého rozsudku. Prolomení tohoto obecného pravidla judikatura připouští, pouze je-li ve hře nejlepší zájem dítěte (srov. rozsudky NSS ze dne 6. 1. 2022, čj. 1 Azs 268/2021-56 nebo ze dne 3. 8. 2021, čj. 10 Azs 218/2021-44), což ovšem není případ stěžovatele. Stěžovatel v tomto směru ani nic netvrdí.

[7] I v případě posouzení situace v Bělorusku NSS konstatuje, že v rámci řízení o prodloužení dlouhodobého pobytu za účelem studia správní orgány nemají povinnost zkoumat, zda existuje nějaká překážka, která by cizinci bránila v návratu do země původu (tím spíše, pokud zastavují řízení). Tyto okolnosti jsou relevantní teprve v řízení o správním vyhoštění, případně pokud cizinec požádá o mezinárodní ochranu.

[8] S námitkou doručení výzvy se městský soud detailně vypořádal v napadeném rozsudku (body 25 až 31), stejně tak s námitkou porušení procesních práv stěžovatele (body 32 a 33 napadeného rozsudku). Tam také uvedl konkrétní rozhodnutí NSS, která se těmito okruhy otázek zabývala. NSS se s tímto odůvodněním ztotožňuje (jak již bylo naznačeno, stěžovatel navíc ani neuvádí, že by se městský soud od této či jiné judikatury odchýlil). Námitka stran nejednotného postupu komise nesměřuje proti napadenému rozsudku a sama o sobě je tedy nepřijatelná.

[9] V této věci nevyvstala žádná právní otázka, která by doposud nebyla judikaturou jednotně řešena, ani taková otázka, kterou by bylo třeba řešit odlišně. Městský soud ani hrubě nepochybil při výkladu práva. NSS proto kasační stížnost odmítl pro nepřijatelnost.

[10] O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle úspěchu ve věci (usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, čj. 8 As 287/2020-33, č. 4170/2021 Sb. NSS, body 51–53).

pokračování

Stěžovatel úspěch neměl, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Komisi žádné náklady nevznikly (§ 60 odst. 1, 5 a § 120 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 16. července 2024

Ondřej Mrákota
předseda senátu